

خطی - فهرست شده

۶۰۳۹

تاریخ تولد ۸
۷۶۱/۲۵
۶۱۰/۱۹

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: کمال الحیاة (تجارب) - مؤلف: محمد بن زین العوج (تاریخ: ۶۰۲۹)

موضوع: ...

شماره قفسه: ۶۰۲۹

۶۱۳۲

۸۱۸

۱۲

۱۹

خطی - فهرست شده

۶۰۲۹

تاریخ تولد ۸

۷۰۱/۴۰

برکت ۶۱/۱۹

کتابخانه مجلس

کتاب: کمال الحکایه فی الاخبار

مؤلف: قاعدہ حنفیہ

موضوع:

شماره کتاب: ۹۱۹۱۴

تاریخ ثبت: ۱۲۸۹

نوع سند: ۴

کتابخانه مجلس

کتابخانه مجلس

کتاب: کمال الحکایه فی الاخبار

مؤلف: قاعدہ حنفیہ

موضوع:

شماره کتاب: ۹۱۹۱۴

تاریخ ثبت: ۱۲۸۹

نوع سند: ۴

کتابخانه مجلس

نظریه فهرست شده

۶۰۲۹

بازرسی شد

۲۶ - ۲۷

۶۰۳۹

۶۱۹۱۳

بازرسی شد
وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه
تاسیس ۱۳۰۲

۱۲۷

3

در آن خورشید یک چرخ و چهار
 که خجالت نکرست در آن
 نامش در روز محشر
 و یک چارم و دهم شمس که
 روز باز در دهم شمس است
 از ریش در آن پانزده
 که در دهم یک و شش
 روز باز در دهم چهار است

چرخ و دهم یک چرخ و چهار
 اگر چه یک و دهم در آن
 که در دهم
 که خوف و دهم در آن
 که در دهم
 که در دهم

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

از کربان شانه فرود آمد از آن کوه که کربان نامند و در آن کوه کربان
 تضرع بود و من شانه که از آن کوه کربان شانه که بر فراز آن کوه کربان
 بر درجه علی با عیش و بازی که خوانند بنام آن فرقی با نام رسد و در آن درجه علی
 اگر در طالع بود و درجه محمد که اگر در طالع بود و درجه خوب بود اگر در طالع بود
 نه در طالع بود و در آن درجات در هر یک از آن که در یک است و در یک است
 باید که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 و در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 چرا که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 تا که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
نوع ششم که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 در شمس که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 بر وجهی که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 شمس که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 تا که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 و در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است

نوع هفتم که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 احشای است که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 به طالع که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 سید در طالع که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 نزدیک است که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 کار باید در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 در چند روز بعد و در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 مطلوب بود که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 مسکه که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 با طالع که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 به که توان که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 حاجت صد و نود و شش که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 و باز در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 به طالع که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 بر حال وقت که در آن درجه علی که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است

مهر آفرین	دین ملک دار	عزیزت دار	بدر آفرین	حجت توکل
جنگ عشق	شیرین دل	فرشته شک	حسین غریب	نیر گوشت
عشق حریف	سحر کار	مهر عشق	نار صحن	دختر سرش
نقش سحر	دین پند	نقش کرد	دقت سحر	قله دل شش
دقت کرد	خوبی خیر	درمهر خیر	نرگس گل	لب لبک خیر
دوم حاش	دلم ملک	دختر غدا	دختر شاد	سخت کمال
غزل عشق	غزل عشق	خوبی چار	باز صحن	نهار فصل با
کندی کار	فرز ملک	شیرین کرد	نار صحن	سخت کمال
مهر خور	فصل و فصل	مهر کرد	مهر کرد	عمر محبت
فصل و فصل	فصل و فصل	دین و فصل	نیر گوشت	دقت صحن

مهر آفرین و دین ملک دار عزیزت دار بدر آفرین حجت توکل
جنگ عشق شیرین دل فرشته شک حسین غریب نیر گوشت
عشق حریف سحر کار مهر عشق نار صحن دختر سرش
نقش سحر دین پند نقش کرد دقت سحر قله دل شش
دقت کرد خوبی خیر درمهر خیر نرگس گل لب لبک خیر
دوم حاش دلم ملک دختر غدا دختر شاد سخت کمال
غزل عشق غزل عشق خوبی چار باز صحن نهار فصل با
کندی کار فرز ملک شیرین کرد نار صحن سخت کمال
مهر خور فصل و فصل مهر کرد مهر کرد عمر محبت
فصل و فصل فصل و فصل دین و فصل نیر گوشت دقت صحن

مهر آفرین و دین ملک دار عزیزت دار بدر آفرین حجت توکل
جنگ عشق شیرین دل فرشته شک حسین غریب نیر گوشت
عشق حریف سحر کار مهر عشق نار صحن دختر سرش
نقش سحر دین پند نقش کرد دقت سحر قله دل شش
دقت کرد خوبی خیر درمهر خیر نرگس گل لب لبک خیر
دوم حاش دلم ملک دختر غدا دختر شاد سخت کمال
غزل عشق غزل عشق خوبی چار باز صحن نهار فصل با
کندی کار فرز ملک شیرین کرد نار صحن سخت کمال
مهر خور فصل و فصل مهر کرد مهر کرد عمر محبت
فصل و فصل فصل و فصل دین و فصل نیر گوشت دقت صحن

بر این پایه بدست گیریم **نهم** که خداوند یازدهم از هر یک که در او
 که آن دلالت بر هجرت دارد که **نهم** نظر خداوند نماید که
 خداوند در این صورت فراموشی را پس از آن که و محمد در آن است
نهم باشد که صاحب عاقل است عاقل عاقل است و بعد از آن
 بر این پایه که خداوند در این **نهم** که در این **نهم** که در این
 باشد تا نظر کند و این **نهم** که آن دلالت بر هجرت دارد و **نهم**
 خداوند که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
 خداوند در این **نهم** که آن دلالت بر هجرت دارد و **نهم**
 از این **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
 عاقل که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
 است که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
 و خداوند در این **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
نهم که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
نهم که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
 که آن دلالت بر هجرت دارد و **نهم** که در آن **نهم** که در آن

بعایت پسندیده باشد **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
نهم که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
 در این **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
 بر این **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
 باید که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
 تا در این **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
 قرار گرفته است در این **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
 بر این **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
 از این **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
 ثابت بر این **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
 حال **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
نهم که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
 باید که در این **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
نهم که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن
 است که در این **نهم** که در آن **نهم** که در آن **نهم** که در آن

三

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

٢٠

۲۳

•

YD

علم

۹۹

[illegible][illegible]

۲۶

८४

مجلس

٤٧

[illegible][illegible]

[illegible]

ۛ

ΣΥ

[illegible]

و هر کس که در این **سیم** زمره نماید از سخن **چهارم** باید که نه
 نظر بر اول و آخر **سیم** بداند زمره خود را و طالع باشد **سیم** باید که در هر دو
 بعضی **سیم** محقق شود و در حیات باید که در دو بعضی محقق شود
 اگر محقق بر او نگردد طالع و خراجش مذکور نیست و در چهارده
 حق نیست بلکه در برابر کار بر سر کار آید که کام است و در بعضی
 و یکده ام بعضی و در دس بسم الله و در بر آن بعضی باید که در
 متوجه می باشد که در هر چند و هم قدر خود بر آید و در **سیم** اگر چه در
 به حکم و چهارده رات در اول چهل کار در چهارده رات خود دارد و در چهارده
 ایشان را که در هر **سیم** و در هر **سیم** در هر **سیم** در هر **سیم**
 تا اگر ستاره در هر **سیم** در هر **سیم** در هر **سیم** در هر **سیم**
 در هر **سیم** در هر **سیم** در هر **سیم** در هر **سیم** در هر **سیم**
 قدر باشد در هر **سیم** در هر **سیم** در هر **سیم** در هر **سیم** در هر **سیم**
 باید که در هر **سیم** در هر **سیم** در هر **سیم** در هر **سیم** در هر **سیم**
 که در هر **سیم** در هر **سیم** در هر **سیم** در هر **سیم** در هر **سیم**
 تا هر **سیم** در هر **سیم** در هر **سیم** در هر **سیم** در هر **سیم**

子

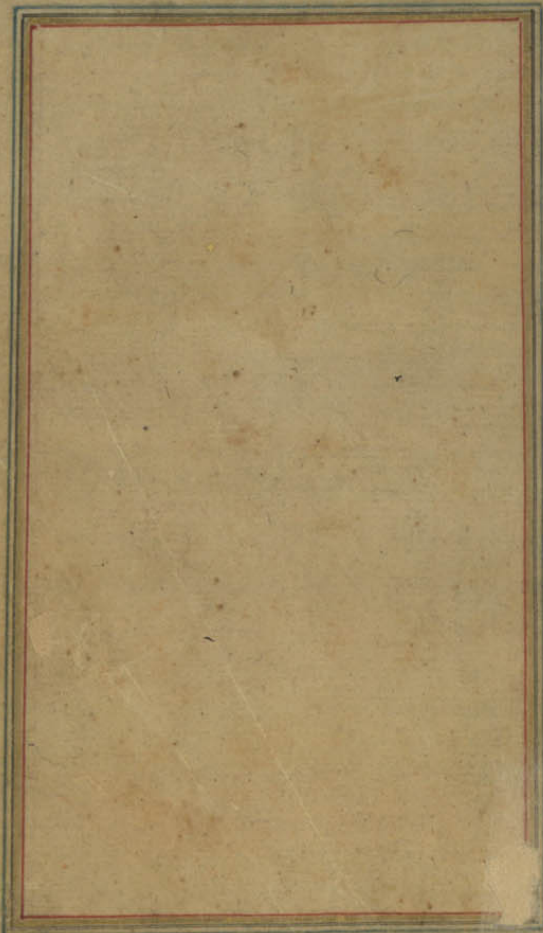
43

23

و نموده است و در ساحت **اول** نشاید که یک روز نری بخوابد بلکه خصوصاً در هر وقت
 شام و یا پنج بجای که اگر در خطره بود **چشم** باید که کمتر درود و بعد از آن که در اول روز
سیم خورند که از این که قهقهه در این شب باشد که حضرت وقت تمام نیاید و او را بر روی
 سینه **چشم** رو به خورند که زهره و قمر در این نقطه باشند که او را بر سینه **چشم**
 نیاید که صاحب راجع و عاقل باشد و در این نشانه و در این عاقل و صاحب طبع است که در
 دو گوش سه در را با دو **چشم** کردن مشروط است در **چشم** **اول** باید که ماستی
 بود در زهره **چشم** باید که قمر مختص باشد که از این **سیم** باید که خرافه در قمر
 شب باشد **چشم** باید که قمر در برج است **سیم** باید که ماه در این باشد در روز و شب
 که یک گوش **چشم** باید که خرافه در این در این باشد **چشم** باید که خرافه در
 ماه و طالع برج را بجای خود از نموده است و در ساحت **اول** هر که در این باشد
 خرافه در ساحت **چشم** در طالع از او تا و گوشت در این طالع است و ماه و طالع از این
 چند ان باشد **چشم** هر که از این باشد و **سیم** خورند که از این سیم در ساحت
 او و طالع **سیم** خورند که از این سیم در ساحت **اول** باید که طالع و وقت برج را
چشم باید که قمر در برج ای خود خرافه در ساحت و حکم طالع و سیم در این وقت
 مشروط است و او را در سیم که از او در ساحت که از این سیم در ساحت و او را در سیم

9-53

84

[Faint, illegible handwritten text in a cursive script, possibly Latin or Greek, filling the rectangular frame.]

[Faint, illegible handwritten text in a rectangular frame]

[Faint, illegible handwritten text in a rectangular frame]

[illegible]

معرفة بطريق و عا المصن

[illegible]

معرفت بطریق و حکم
جدول جدول بطریق و حکم

[illegible]

ممنون است
جلد اول اسرار باب بعو

[illegible]

مفتی عشرت آبادی
جلد اول

[illegible]

مهر شاه بن و بیگ خان
جذون ملشویان

[illegible]

در کواکب و درج و عرض و ارتفاع و مقدار و درج و عرض و ارتفاع و مقدار و درج و عرض و ارتفاع و مقدار

درج	عرض	ارتفاع	مقدار	درج	عرض	ارتفاع	مقدار
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲
۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳
۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴
۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵
۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۷	۷	۷	۷	۷	۷	۷	۷
۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸
۹	۹	۹	۹	۹	۹	۹	۹
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰

در کواکب و درج و عرض و ارتفاع و مقدار و درج و عرض و ارتفاع و مقدار

درج	عرض	ارتفاع	مقدار	درج	عرض	ارتفاع	مقدار
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲
۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳
۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴
۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵
۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۷	۷	۷	۷	۷	۷	۷	۷
۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸
۹	۹	۹	۹	۹	۹	۹	۹
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰

در جویز هرین و عرض ماه و سایر کواکب سیاره افق امداری باشد
 که میان برجهای بگذرد و از ان نقطه البروج خوانند و ماه را مداری دیگر
 باشد که با مدار افق در دو جانب مقابل یکدیگر تقاطع کنند و آن دو
 تقاطع را بوزهرین و عقدهین نیز خوانند پس یک نیمه از مدار ماه در جانب
 شمال بود از مدار افق و یک نیمه در جانب جنوب و آن عقده را که

چون ماه را از یکدیگر در شمالی شود راس خوانند و آن نقطه که چون ماه از
 او بگذرد جنوبی شود و ذنب خوانند و مقدار دوری ماه را از مدار افق
 عرض ماه خوانند و غایتش در پنج درجه بود و تقویم ماه را یعنی دوری از
 شمس را بر توانی بروج طول ماه خوانند و راس و ذنب را بر مکهوس خوانند
 باشد کواکب را بر دوری دوری در نوزده سال تمام کند و یعنی در نوزده سال
 و درجه نوزده و در تقویم و در تقویم موضع راس بعد از تقویم عطارد بر نیاید
 بر بروج و در حد و دقیقه و موضع ذنب بر بروج هفتم باشد از آن بروج همان بروج
 و در مکهوس بر حسب موضع ذنب نیاید و نوزده باشد که عرض ماه در جدول جداگانه
 در جدول تقویم او نیاید و در وسط هر یکی درجه و یکی دقیقه و عرض ماه در یکی
 که در بعد از راس بود آن شمالی صاعد باشد باشد و در ربع دیگر که در راس بود
 از راس پس بدین جهت شمالی مابط باشد باشد و در ربع سیم که از ذنب گذشته
 باشد جنوبی مابط باشد بود و در ربع چهارم که بعد از او بود در راس دارد
 نارسیدن آن جنوبی صاعد ناقص بود و در ربع پنجم که از راس گذشته باشد
 که عرض هر کوی در جدولی تقویم او نیاید و در راس و افق را در جدول جداگانه
 عرض دوری ستارگان بود از راه افق و از راه خود دور شود و نشانها
 شمالی و جنوبی صاعد و مابط از صرف اول که در دو نقطه ای نماید و ناقص پس
 و ذنب از دوری او بگذرد راس و جدول بیست

و در بیان احتیاجات مامورین این عهد
 او سرحد و مامورین خلیفه غاده است تا
 چون خواهد که در این خطری شروع نماید
 و نخواهد که هیچ و غرض از آن اطلاع یابد
 بر طریقی کلی در این جدول نامش کند که
 شش یا میانها یابد در آن کار شروع کند
 و از آنکه کرد و اگر چه این نوع نوبت
 بقال اشیا چون اگر در یک اختیار کرد
 کرده اند متبع ایشان انبساط و طریقی
 شرف این جدول چنانست که بر پیش
 از روز و روز و روز و روز و روز و روز
 اندیشه آن کار میکند چند روز و چند
 بجایه بی شش طرح کند بر پیش که از چند
 در این مامورین و شش یا کمتر چنانست که
 در این جدول با نظایر و اگر در جدول نام
 بعد بود آنکار یکروز و اگر در جدول نام
 در این مامورین و اگر در جدول نام

سعد	کاف	الف	لوح حیث	لوح ممتا
۱	۲	۳	۴	۵
۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵
۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵

نکته اول روایت از موسی کلب علی
 که روزی چند است زمانهای هر یک
 که هر یک در آن روز عصاره شود
 اند و هر که سفر کند بمقصود نرسد
 و هر که زفاف کند بر خود دار نشود
 و آن بیست و چهار روز است در هر
 ماهی دو روز چنانچه در این جدول
 نمود میشود

سعد	کاف	الف	لوح حیث	لوح ممتا
۱	۲	۳	۴	۵
۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵
۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵

نکته ثانی چون حکیم مخوف شاه الله مصری غریب
 فرمود در این کتاب او صندوفی بود چون سرکش اند و در بی حس پسندید
 بود این فصل روی نوشته بهیادنی که محصل اینست که هر که عمل کند
 و ماه در غریب یا سبیل و از آن عمل پشیمان شود و هر که جامه پوشد و قفس
 در اسد باشد و ضبوط بن الحاکم و از آن جامه بپوشد و هر که سفر کند و قفس
 در طریقه محرفه باز نکند و الا برنج و چغنی و بیش از آن باشد که بوطون
 نیاید و هر که نوبت کند و قفس و قفس ل سعد و هیچ باشد در حال و حال از

اجتماع مقتضی شوند و اگر مرد با زن مجتمع شوند در آن سال بپزند یا
 صورت مفارقت بر رویی که افق از آن نباشد دست دهد و هر که نکاح کند
 و مهر در منزل زن باشد در حاق زن بپزند و چند کله دیگر بود در
 احکام مؤلفه که این دان در این موضع مناسب ندارد **نکته چهارم** صاحب
 الشرا را بخیر آورده است که چون از این خصوصیت کنی و مهر بخور باشد علیه
 ثواب بود و هر که بد که سفر کنی در طالع کنی از این در طالع باشد که با
 نکرده یا بپار شوی و هرگاه که طالع بخیر باشد در وقت سفر و صاحب
 طالع مسعود لالت کند و بخت بدن و هرگاه که طالع مسعود بود و صاحب
 طالع بخیر بود در لیل بود بر سر که مفاجات و چون مهر در طالع بود
 سفر کنی که موجب لغو این امور بود و بر سر و بیع مشغول نشود در وقتی که سفر
 در سلطان باشد که در آن هیچ چیز نبود و موی لب یا زدن و ناخن میزد
 فنی که مهر متصل بود بطار یا شری یا در خانه های ایشان باشد و هرگاه
 که مهر مایط باشد در جنوب بنامه که فو و مقلع شود و چیزی بنویسند
 که مهر در طالع باشد که پسند بدین بود و چون مهر خالی است بر روی یک
 صید و سوار بی و فراغت و خلوت و شراب خوردن و ضیافت و چون
 مهر یا داس بود بر یکست بخد مت رفیق و از ایشان حاجت خواهن
نکته پنجم چون مهر در خد کو که افند از سعد و بخیر حکم مهر در آن حد
 چون حکم انشال او نباشد بدان کوکب و هیچ کوکب دیگر را این غایت
 و عطارد را چون در خد کو که افند طبع او چون طبع آن کوکب شود همچنان

در انشال کوکب چه عطارد مهر کو که بپزند و هیچ او که **نکته ششم**
 چون محتاج شوی در اختیارا با آنکه مهر در شری باشد و آن صورت اقتضا
 نیست مهر را در خد و در مهر کن که انشال مثل آن باشد که مهر در شری بود
 بلکه **نکته هفتم** صاحب کتابه التعلیم کو که اگر کسی به شوی
 در وندی افند چون بر جیت در تلبیس باشد پس طالع افند یا کی نیست
 بلکه بخیر است چون آن شخص قوی سال بود **نکته هشتم** صاحب هر
 الشرا آورده است که هرگاه که بخیر مشرق باشد و در خد و عشر و
 ایشان در طالع نصیب باشد حکم مسعود دارند و از ایشان نفع رسد
 و هرگاه که مسعود راجع باشند و از طالع مسافط و در پس ناخن حکم بخیر
 دارند و از ایشان ضرر رسد **نکته نهم** یکی از اکابر کو که با چند عیال در
 اختیارا بر بیشتر از روزهای مجود و نا محمود و قصد کردن و مهمل
 خوردن مثلا در غلب تموز و اول با حور و نیاز زمستان با این هیچ نیست
 ندارد و در آن فصول نوعی از فضولست بختم ناخن کفش چه در آبی
 که از قصد بخد بر کرده اند اگر کو را خد یا که در موی یا سر سالی در موی
 نبود که قصد ناخن کنند ناماهی و هفت که دیگر و این نظر نظر بخیر نیست
نکته دهم در بعضی از کتب حکما آورده اند که از اول اردی بهشت ماه
 مهر تا پانزده روز و صاحب قوس کرد خوانند و گویند دهافین باید
 که در این ایام هیچ کار در اعلت و غارت نکنند و اگر ناچار بود در اعلت و
 غارت در روزهای جمعت کنند دوم و چهارم و این صورت عیال است

نکته تا اینجای آورده است که طالع پیش از آنکه بیرون آید و بمنزله بدست
خداوند طالع را و خداوند طالع بمنزله روحش در آن بدن و پنهان روند
چون پنهان را و کان بدن پس اولی چیزی در اختیار آن اصلاح طالع است
و خداوند طالع را و خداوند پنهان را که چون طالع بخوس بود دخلی
را به یابد و اگر بخوس بود و خداوند خلل در آن رکن که بدان و ندم نیست
را به یابد **نکته** در هر یک که کوشیدار کوید هر کاری که او را نوبتی بود
که هر روزی کند یا هر هفته یا هر ماهی از آن احتیاج با اختیار کرد و نیت
و بعضی از فضل او کند و بعضی این سخن بنویسد نیز که بکرمانه رفتن
هفته اتفاق افتد غالباً و طالع آنکه بیکم در اختیار آن مقدم همه
اختیار آن کرمانه رفتن را شرح داده است و خوانست که هر کار پران
گشت و کمر بکمر کرد و اختیار در وی ظاهر بود و قول صاحب کتاب
مؤید اینست که هر کوید هر کاری که هر هفته کرده شود او را اختیار نیت
بر افسب که عادت شده است و عادت طبیعت ثانیه است و کارهای
طبیعی را احتیاج با اختیار نیست **نکته** در این هر دو سراسر با الحوم آمده است
که اگر در اختیاری ملا حظت خانه غرض و کوکب عرض کنند که ایشان را
بعود از آنست دارند و از بخوس دور سازند کفایت باشد چه اصلاح
خانه غرض از اصلاح طالع اولی باشد و سعادت کوکب لغرض از سعادت
صاحب طالع است و این سخن پس بیک **نکته** چهارمی حکما گفته اند آثار
اختیار آن در حق سلاطین و اکابر نیست ظاهر شود زیرا که اختیار آن

استدلالست بدلیلهای عام و بدلیلهای عام را اثری از حق کافی که
افعال ایشان عام بود ظاهر نشود و آن نباشد الا در حق پادشاهان بود

از ایشان و باب مرآت هر یکی را
بحسب مرتبه ایشان اثری
بود و هر یک مرتبه
و اکل و قوت اختیار
در حق و قوت
و اکل و قوت

فصل چهارم در فضائل و عیوب اول در معرفت مزاج درجه ای که در هر یک
سبب و شصت درجه است و هر یکی درجه بر یکی و درجه اول از هر یکی
مزاج انخانه دارد و درجه دوم مزاج برج دوم و درجه سیم مزاج
سیم بر این ترتیب تا دوازده درجه بدوازده برج تمام شود باز این
ترتیب شش درجه دیگر بر شش برج تمام شود و هر درجه را قسماً کرده اند
به شصت دقیقه و هر دقیقه به شصت ثانیه و هر ثانیه به شصت ثالثه
این ترتیب تا بیستم برسد **دوم** در باب مثلثات و سائر احداث
جمله و اسد و قوس مثلثاتی اند و از باب این مثلثات و سائر احداث
و مستطی و زحل اند بدین ترتیب و بیست و شش بر این ترتیب
دارند و نور و سیله و جدی مثلثاتی اند و از باب این مثلثات و سائر
زهر و قمر و مریخ باشند و بیست و شش بر این ترتیب و

و قرآن وسطی آن باشد که در دو بیت و پنجاه سال رطل و شتری در اول
 مثلثه قرآن کنند و قرآن صغری آنکه در بیست سال یکبار قرآن کنند
 و در مثلثه دوازده قرآن کنند و در مثلثه سیزده قرآن کنند چنانکه
 مجموع مثلثات پنجاه قرآن در یک هزار سال بود اما قرآن بخین که در سال
 و پنجاه بود در دو سال بود و بدترین قرآن بخین در سلطان بود زیرا که
 هبوط طبع و وبال زحمت و در ساعت قرآن باید داشت که عرض کواکب
 جنوبیست یا شمالی و همچنین طالع قرآن و طالع اجتماع و استقبال باید دریا
 و کواکب مستوی و مناسب فصل و مزاج کواکب و روح و انچه بر مویست
 باید شناخت از برای آنکه احکام بر ذلالت این مذکور است موقوف است
هفتم بدانکه میلان پنج اند شمس و قمر و جن و اجتماع یا جن و استقبال و تمام
 الشاعده و در جهت طالع اگر ولادت فسادی بود به پند اگر موضع شمس در
 طالع یا در دم یا در ریه یا در پا یا در دهان بود و میلان را شاید و اگر
 قمر در طالع یا در چهارم یا در ریه یا در پنجم یا در ششم باشد میلان را
 شاید اگر جن و استقبال یا اجتماع در قیاس و یا مایل و ند بود میلان را
 و سهم الشاعده بخین و اگر چه کلام میلانی را شاید در جهت طالع میلان
 بود اگر ولادت لیل باشد حکم و خلاف این و قمر یا بر شمس مقدم دارد
 و قمر یا در طالع و هفت و دهم و نهم و یازدهم طلب کنند اگر در این موضع
 بود میلان را شاید و جن و اجتماع و استقبال در او تا در مایل و تا در طلب
 کند اگر در این موضع یا قمر میلانی را شاید و جن و اجتماع سهم الشاعده

هم بر این وجه احتیاط کنند و میلان به ثوبه البیوت بود **هشتم** در
 که خداه کواکب سیاره است و که خداه بر جهت بود نه بشو به البیوت و اگر
 که خداه در و ند باشد عطیه کبری دهد و اگر در مایل و ند بود عطیه
 صغری دهد و که خداه لا محاله شریک اول آنکه در موضع میلان مسعود یا
 بر جهت و یا شرف و یا عتاشه یا بعد یا وجه دوم آنکه موضع میلان ناظر
 باشد و بهم آنکه توسر باشد بواسطه هبوط یا مجاسده یا مقارنه بخین چنان
 آنکه که خداه مستقیم باشد **نهم** در عطیه کواکب عطیه کبری رطل پنجاه
 نه سال باشد و عطیه وسطی چهل و چهار و پنجم و عطیه صغری سی سال
 و عطیه کبری شتری هشتاد و نه سال و عطیه وسطی چهل و پنج سال و
 و عطیه صغری دوازده سال و عطیه کبری پنج شصت و شش سال و
 و عطیه وسطی چهل سال و پنجم و عطیه صغری پانزده سال و عطیه کبری
 شمس صد و بیست سال و عطیه وسطی سی و نه سال و عطیه صغری
 نوزده سال و عطیه کبری زهره هشتاد و دو سال و وسطی چهل و پنجاه
 پنجم و صغری بیست سال و عطیه کبری عطارد هشتاد و شش سال و وسطی
 چهل و هشت سال و پنجم و صغری بیست سال و عطیه کبری قمر صد و هشتاد
 و وسطی سی و نه سال و پنجم و صغری بیست و پنجاه سال و نظر بخین بکه خداه
 و ند از عطیه که کند بعد سا طالع عطیه صغری و در مایل و ند بعد
 ماههای صغری و در مایل و ند بعد روزهای صغری و بخین در جمله
 نظر ها که کنند و سعدی در جمله نظر ها که بکه خداه ناظر باشند بر عطیه

بفرزاید و نیز برین چون که خدای بزرگوار و شایسته ناظر باشند در عطیه
بفرزایند و در مقابل و برین عطا کرده اند و عطا در هر نظر که ناظر
باشد که خدای موعود بود بر عطیه بفرزاید و اگر بنحس بود از عطیه
نکاهند **نکته چندی از قول خواجہ نصیر** هیلایع در سببیت عمر عیالیه
سبب بادی بود که خدای عطا بخش و هیلایع بخت پنج اند ششم و هفتم
و هشتم السعاده و نیزه مقدم و در طالع و در طالع ایل و در ششم مقدم
دارند و بعضی جزء اختراع بر سبب مقدم دارند و سبب بر جزء استعبار
مقدم و بعضی طالع را بر هر دو مقدم دارند و مواضع هیلایع اینست
علیه است طالع و عاشر و حادی عشر است و نظر برین سه خانه و پنجم و ششم
نشان دوازدهم و نظیر او و پنجم و ششم است و هشتم است و نهم
مرد و اثناب در نهم و هفتم و سیم پسندیده تر باشد و درین خلفا شرط
کنند که اثناب در برج مذکور بود و هفتم در برج مؤت و بیشتر میمان سهم
جز و در این چهار خانه هیلایع هستند و که خدای صاحب بختی باشد و بخت
هیلایع بشرط آنکه هیلایع ناظر باشد یا با او در درخات متساوی در طالع
یا در طول فساد و اگر اثناب یا هفتم در خط خود باشند هم هیلایع باشند و
که خدای چنانکه در خانه خود باشند یا در شرف خود که ان برج اسد و حمل
شعر و سرطان و ثور و قمر و اوهیلایع دینا و دلیل طول عمر بود و کنند
بسیار دلیل صلاح حال عمر بود و هیلایع مقدم و در نهم مقدم دارند
و همچنین که خدای مقدم و مقدم که خدای بکثرت شهادت باشد و اگر

هم هیلایع بود هیلایع در سبب طالع ثابت باشد و چون هیلایع و
که خدای معلوم باشد اصل تحقیق اعطاء در معرفت کیت عمر برین هیلایع کند
و برین طالع و اثناب بود که مواضع قطع رسد و جهو اعتبار عطیت کنند
و اینچنان بود که که خدای اگر در وند بود عطیت کبری دهد و در مایل وند
و سطح و در ایل صغری و نحس و برین و عطا در و نحس و نظر عداوت
از عطیت نقصان کنند و اگر اثناب وند نکردند تا بعد رقی صغری و اگر اثناب
مایل وند نکردند بعد و دلتان و اگر اثناب وند نکردند بعد رقی نشان
و سعدین و برین و عطا در و سعود از نظر صداقت بهین نسبت زیادت کنند
و بعضی نمایا و اثناب زیادت و نقصان شهر کنند بعد رقی صغری و در ایل
ایام همان عدد و سعود و نظر عداوت بفرزاید و نحس و نظر صداقت نکاهند
و اس نجاسده که خدای دوازده سال بفرزاید و ذنب همین قدر بکاهد
و سبب السعاده نجاسده که خدای سه سال بفرزاید و بعضی چون کوکب
در خانه باشد و شامیان در سبب وند و مایل وند و بعد بل سالها کنند میان
کبری و وسطی و سبب که موضع کوکب نقصان کند مانند نقد بل مایل و نظر
در جدول و در زیادت و نقصان همچنین و چون عطیت معین شود
رسیدن هیلایع بقا طالع در اثناب بر عطیت و اثناب و دلتان و
ربع ان طالع فرشته در طالع را مایل است اول مقدار نه و مقابل و فرجات
نحسین و عطا در و نحس و برین و اس و ذنب و اثناب قلب اسد قلب
العتوب و عین الثور و منکب الفرس و اسد الحول و بعد اثناب کوکب

حکای چون در اینجای و نایع المثل و معظم التی و معارف و عین التی و بعد
از این لایق کواکب مانند من فی التی و در کمال التی و معظم التی و شمال
راس لاسد و لایق کواکب که بر طبق نور باشد و همچنین و آخر بروج و
غارب و ضلوع و ثامن و انتقال بعد و خاصه که از حد بخی میزدن و نقل
شود چنان بر باشد و درجه هبوط هلال و غیره و نایع المثل افواش
او باید که هر درجه راسالی و هر دقیقه راسش و در و کمره و ضلوع
طالع حده طالع و تیسر باید کرد و کواکب دیگر و بروج راجحه دیگر
استدلال لایق **فایده** هرگاه کواکب در درجه باشد که او را دران درجه حقی
باشد از ضعف و قوت و این نیز تیسری از تیسر است و در و زمره کواکب
معطل باشد **فایده** بسیار کس بوده اند که اصل ایشان در غایت خفاست و
ایشان یاد شاه کشند ان نادر بوده است و حکم نادر و اسباب نادر است
و سبب نادر است که ثابت به بر یک در درجه طالع یا در درجه غاشر یا در درجه
التوین یا در درجه سیم معاد و افند ان سواد بد صد بیرون نسبت اصل
فایده ربع مشرق از طالع است تا غاشر و جنوب از غاشر تا سابع و مغرب از
سابع تا رابع و شمال از رابع تا طالع **فایده** بر جهت خانه دلیل طالع است
و توبه دلیل طالع با هر کواکب که یاد شود مزاج او قوی کرد و خاصه که ان
برج مزاج هوای دارد **فایده** حد افخاب از قران مزاج و مقابله زحل
بیشتر است و خود ماه از قران زحل و مقابله مزاج **فایده** اگر نفس در درجه
شرقی باشد گویند که در ربع مقامری است **فایده** و چون افخاب بنوزد

در بعضی بزرگان رسد یا در اول اسد در طالع وقت بنکر و اگر نفس میان
چهارم و هفتم باشد نزع مضطرب گردد و مایل باشد یا رزاق و اکوینا
عاشر و طالع باشد دلیل رزاقی بود در وقت تحول و اگر زحل در رجب
مقابل باشد نزع مضطرب بود و بزرگانی مایل و اگر در ثابت باشد نزع
کران و اگر در حد باشد از ان شود **فایده** قوت افخاب بذات خود طالع
و قوت ماه و در رابع و قوت زحل در ثامن و قوت مشرقی در ثانی و
قوت مزاج در ثالث و قوت زهره در سابع و قوت عطارد در نایع و
قوت مینان فرج و قوت است که از بودن کواکب در بیک فرج مولود نشا
بود و اگر بودن و بی در بیک قوه مولود قوی طالع باشد **فایده** هرگاه
که در حکم منقاد لازم ابد از دود و بی یکی منقاد و دیگر مؤثر دلیل
مناظر حکم منقاد باطل کند اگر قوی باشد چون باطل کردن دلیل
طوفا ان احکام عمرهای متفاوت و اگر ضعیف باشد یا متساوی بود
و اینجا در حکم منقاد بدیداید و نتیجه این مقدمه از اسرار است که بگو
دلیل های من از مدگست چون قانات و کوفات حکم دشا بد کرد بلکه منقاد
با بد کرد بد آنکه چیز باشد اگر مداین مدد دلیل منقاد این دلیل نیستند
فایده سعدان که شهادت نفس با قول کند که کرم است و نفس نکند که
لیم است **فایده** بدانکه ضربه کواکب متصل گردد و منافع باشد هر
و هیچ کواکب بدو متصل نگردد و او از منافع نکند **فایده** قوت زحل در

بیشتر است از جدی و قوت مشنری در قوس و قوت منج در حمل و قوت
 زهر در ثور و قوت عطارد در سنبله و زحل و اهل هند است که قوت
 منج در ثور بیشتر از آن است که در سرطان و قوت زهر در میزان بیشتر
 از آن است که در ثور **فایده** مذکور کوک بودن وی است در ربع مذکور و
 ثانیست بودن ویست در ربع مؤنث **بدانکه** بیت و شرف و مثلاً و جد
 و وجه و در پیمان و اردجان و نرجیره و دوازده هجره و هفت هجره
 و پنجم هجره و در جات نور و صاعده بودن با قیام صعود و لایست
 و ثلثیت و شد پس و در راس بودن و اقبال و تذکیر و فوج و قوت
 و جلب و حق و قیاس و استقامت و برزخ و تدبیر و بودن بر اوج و
 سهیل بودن در حرکت و در طایف شمال حرکت کردن در جنوب و
 تشریف علوی و تقسیم و حد تقسیم شانزده دقیقه است و اتصال قوت
 و اتصال طریقت و قبول و مایع النور و دستوریت و سداقت و تصوف
 حال و غایت و استعلاء و عزائم و استیلا و ابتزار و محصور میان دو حد
 و تعریف سغلی **فایده** ضرر منج و منجور بر جهت یا هبوط یا اقبال زیادت باشد
 و ضرر منج مقبول بر بیت یا شرف یا استقامت یا نظر یا مقبول که باشد
بدانکه هر کوک در خانه وی باشد فعل خود کند و چون در خانه دیگر
 باشد فعل او منعرج گردد و بفعل خداوند خانه و الله اعلم بالصواب

